ஆதியாகமம் 3:16: மீறுதலுக்குப் பின் ஏவாளுக்கு தேவன் சொன்ன வார்த்தைகள்

Hans-Jörg Ronsdorf · மே 2021 · அக்டோபர் 2026இல் திருத்தப்பட்டது

வேதாகமத்திலுள்ள “அதிகாரம் 3, வசனம் 16” என்ற வசனங்கள் ஆழமான பொருள் கொண்டவை. யோவான் 3:16 மட்டுமல்ல, மோசேயின் முதலாம் புத்தகத்திலுள்ள இந்த வசனமும் அப்படியே. இன்னும் பல குறிப்பிடத்தக்க 3:16 வசனங்கள் உண்டு; இது இயல்பாகவே தற்செயலானது, ஏனெனில் அதிகாரங்கள் 13-ஆம் நூற்றாண்டில்தான், வசனங்கள் 16-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பின்னால் பிரிக்கப்பட்டு எண்ணிடப்பட்டன.

விலக்கப்பட்ட கனியை ஏவாள் புசித்து, அதை ஆதாமுக்கும் கொடுத்த பிறகு, அவளுக்குச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் **எதைக் குறிக்கின்றன, எதைக் குறிக்கவில்லை** என்பதே நமக்கு முக்கியம். இது முக்கியமானதா என்பது என் கட்டுரையின் முடிவில் தெரியும். இந்த வசனத்தின் சில மொழிபெயர்ப்புகள் இதோ:

> அவர் ஸ்திரீயை நோக்கி: உன் கர்ப்பத்தின் பிரயாசத்தை நான் மிகவும் பெருகச் செய்வேன்; வேதனையோடு நீ பிள்ளைகளைப் பெறுவாய்; உன் வாஞ்சை உன் கணவன்மேல் இருக்கும், அவனோ உன்னை ஆளுவான் என்றார். (Elberfelder CSV – ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு)
>
> அவர் ஸ்திரீயிடம் சொன்னார்: நீ கர்ப்பவதியாகும்போது உனக்கு மிகுந்த பிரயாசத்தை உண்டாக்குவேன்; பிரயாசத்தோடு நீ பிள்ளைகளைப் பெறுவாய். உன் வாஞ்சை உன் கணவன்மேல் இருக்கும், ஆனால் அவன் உனக்கு எஜமானாக இருப்பான். (Luther 2017)

இந்த வார்த்தைகளிலிருந்து நான் எப்போதும் இப்படியே பொருள்கொண்டு விளக்கி வந்தேன் – ஒருவேளை நீங்களும் அப்படியே: ஏவாளின் மீறுதலுக்காக தேவன் அவளைத் தண்டிக்கிறார்; பிரசவங்கள் அளவுக்கு மீறிக் கடினமாகவும் வேதனையாகவும் ஆகும். மேலும்: தன் கணவனை நோக்கித் திரும்பும்போது, தன்மேல் ஆளுகை செய்யும் ஒருவனை அவள் சந்திக்கிறாள். லூத்தரின் சொற்பொருளைப் பின்பற்றினால் (“அவன் உனக்கு எஜமானாக இருப்பான்” – “soll dein Herr sein”), இந்த ஆளுகை தேவன் விரும்பிய ஒரு படிநிலை ஒழுங்கு: ஆண் தலை, பெண் ஓர் உதவியாள்.

இந்த வார்த்தையில் ஒருவிதமான திசையைத் தீர்மானிக்கும் முடிவு எடுக்கப்படுகிறது: பெண்ணையும், அவளுடைய செயலின் பரிமாணம், நோக்கங்கள், குற்றப்பொறுப்பு ஆகியவற்றையும் நாம் எப்படிப் பார்க்கிறோம்?

இதில் (பெரும்பாலும் நடப்பதுபோல) மொழிபெயர்ப்பு குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாத ஒரு பங்கு வகிக்கிறது.

இந்த இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளிலும் **பிரயாசமும் கர்ப்பமும்** ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படும், அல்லது ஒன்றையொன்று சார்ந்ததாகக் கொள்ளப்படும் இரண்டு பெயர்ச்சொற்கள். ஆனால் இந்த வசனத்தை Einheitsübersetzung அல்லது Zürcher Bibel-இல் (இரண்டும் ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகள்) வாசித்தால், ஒரு முக்கியமான காரியம் கண்ணில் படுகிறது:

> அவர் ஸ்திரீயிடம் சொன்னார்: உனக்கு மிகுந்த பிரயாசத்தை உண்டாக்குவேன் **மேலும்** நீ அடிக்கடி கர்ப்பவதியாவாய். வேதனையோடு நீ பிள்ளைகளைப் பெறுவாய். உன் கணவன்மேல் உனக்கு வாஞ்சை இருக்கும், அவன் உன்னை ஆளுவான். (Einheitsübersetzung)
>
> அவர் ஸ்திரீயிடம் சொன்னார்: உனக்கு மிகுந்த தொல்லைகளை உண்டாக்குவேன் **மேலும்** உன் கர்ப்பங்களை அநேகமாக்குவேன்; வேதனையோடு நீ பிள்ளைகளைப் பெறுவாய். உன் கணவனை நீ வாஞ்சிப்பாய், அவன் உன்னை ஆளுவான். (Zürcher Bibel)

கடைசி இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளில் பிரயாசத்துக்கும் கர்ப்பத்துக்கும் நேரடியாக எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. ஆகவே **இரண்டு காரியங்கள்** பெருகச் செய்யப்படுகின்றன: பிரயாசமும் கர்ப்பமும்.

எபிரெய மொழியை வாசிக்கும் ஒருவர் எனக்கு உறுதிப்படுத்தியபடி, தெளிவாகவும் சொல்லுக்குச் சொல்லாகவும் அது இப்படிச் சொல்கிறது: "... பெரிதாகப் பெருகச் செய்வேன் உன் பிரயாசங்களையும் – மற்றும் – உன் கர்ப்பத்தையும் ...".

ஒரு சுதந்திரமான மொழியாக்கம் இதை இப்படிச் சொல்கிறது: உன் கடின உழைப்புகளையும் உன் கர்ப்பங்களையும் இரட்டிப்பாக்கிப் பன்மடங்காக்குவேன்; மிகுந்த பிரயாசத்தோடும் நெருக்கத்தோடும் நீ பிள்ளைகளைப் பெறுவாய், ஆயினும் உன் வாஞ்சை உன் கணவன்மேல் இருக்கும், அவன் உன்னை ஆளுவான்.

என் கருத்தில் முக்கியமான இந்தத் தனித்தன்மையை, புரூஸ் ஃபிளெமிங் (Bruce Fleming)[1] எழுதிய ஒரு புத்தகத்தின் மூலமே நான் கவனித்தேன்; அவர் இந்த வசனத்தை இப்படி மொழிபெயர்க்கிறார்:

> **நான் நிச்சயமாகப் பெருகச் செய்வேன்: (1) வயலில் உன் கடின உழைப்பையும், (2) உன் கருத்தரிப்பையும்.**

பின்பு, அவர்கள் இப்போது சாவுக்குரியவர்களாகவும் வீழ்ந்தவர்களாகவும் ஆகிவிட்டதால், அவளுக்கும் அவர்களுக்கும் என்ன நேர்ந்தது என்பதை தேவன் பெண்ணுக்கு விளக்குகிறார்.

> **பிரயாசத்தோடு நீ பிள்ளைகளைப் பெறுவாய்**
>
> **உன் [அன்பான] வாஞ்சை உன் கணவனை நோக்கி [இருக்கிறது]**
>
> **ஆனால் அவன் [கலகத்தனமாகத் தன்மீது தானே ஆளுகை செய்து] உன்னை ஆளுவான்.**

வசனம் 16-இன் முதல் பகுதியிலுள்ள இந்த வேறுபாடு ஏன் முக்கியம்? ஏனெனில் இதனால் ஏவாளுக்குச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் முற்றிலும் வேறான தொனியைப் பெறுகின்றன; அதைவிட முக்கியமாக, வேறான உள்ளடக்கத்தையும் பெறுகின்றன. **முதலாவது, தேவனுடைய இந்த உரையில் ஏவாள்மேல் எந்தச் சாபமும் வரவில்லை என்பதைக் கவனிப்பது மிக மிக முக்கியம். அதற்கு நேர்மாறாக!** முதலில், விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை அவளுக்கு மிகுந்த பிரயாசமும் உழைப்பும் இருக்கும் என்று அவளுக்கு முன்னறிவிக்கப்படுகிறது; அதில் கால்நடை வளர்ப்பும், உயிர் வாழ்வுக்குத் தேவையான மற்ற கைவேலைகளும் அடங்கும். "பிரயாசம்" என்ற சொல் இந்த வடிவில் மூன்று முறை மட்டுமே வருகிறது; அது எப்போதும் வயலில் செய்யும் கடின உழைப்பையே குறிக்கிறது. ஆதாம் அதை இப்படிக் கேட்கிறான் (ஆதியாகமம் 3:17): உன் நிமித்தம் பூமி சபிக்கப்பட்டிருக்கிறது: "நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் **பிரயாசத்தோடே** அதின் பலனைப் புசிப்பாய்." பிற்காலத்தில் லாமேக்கும் தன் மகன் நோவாவைக் குறித்து இப்படிச் சொல்கிறான் (ஆதியாகமம் 5:29): "கர்த்தர் சபித்த பூமியினிமித்தம் நமக்கு உண்டான வேலையிலும், நம்முடைய கைகளின் **பிரயாசத்திலும்** இவன் நம்மைத் தேற்றுவான்."

ஆதாம் தடையை முழுமையாக அறிந்திருந்தும், ஏவாளிடமிருந்து கனியை வெறுமனே வாங்கிப் புசித்தான். ஆனால் தேவனுடைய சாபம் ஆதாமின்மேல் வரவில்லை. சாபம் பூமியின்மேல் வருகிறது. **ஏதேனில் மீண்டும் ஒருமுறை கிருபை.** விளைவு: உணவு உற்பத்தியில் பிரயாசம். ஏதேனில் இருந்ததுபோல அல்லாமல், வாழ்க்கை உயிர்பிழைப்புக்கான போராட்டமாகிறது. ஏவாளும் அதே நிலத்தில் வாழ்வதாலும், கணவனும் மனைவியுமாக இருவரும் சேர்ந்து வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்வதாலும், ஆதாமுக்கு வரும் அதே பிரயாசம் அவளுக்கும் வருகிறது. காரணம் ஏவாள் அல்ல, ஆதாமே; ஏனெனில் அவனுடைய செயலினிமித்தமே பூமி சபிக்கப்பட்டது.

ஆனால் இப்போது, முதல் வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பகுதியில், நல்ல செய்தி – சுவிசேஷம் – வருகிறது. கர்ப்பங்கள் பெருகச் செய்யப்படுகின்றன!

மீறுதல் நடந்தபோதிலும், ஏவாள் சிருஷ்டிப்பின் கட்டளையை நிறைவேற்ற அனுமதிக்கப்படுகிறாள்: பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்புங்கள்! மீறுதல் நடந்தபோதிலும் வாழ்க்கை தொடரும். அநேக சந்ததிகள் இருப்பார்கள். அதைவிட முக்கியமாக, இந்தச் சந்ததியில் ஒருவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குவார். தேவன் சர்ப்பத்திடம் சொன்ன இந்த வார்த்தைகளை முதலில் கேட்டது அதுவே:

> [ஆதியாகமம் 3:15] உனக்கும் ஸ்திரீக்கும், உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் இடையே நான் பகையை உண்டாக்குவேன்; அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவருடைய குதிங்காலை நசுக்குவாய்.

இந்த வார்த்தைகள் ஆதி சுவிசேஷம் அல்லது முதல் சுவிசேஷம் (Protoevangelium) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. **ஆனால் அவை பிசாசுக்குச் சொல்லப்பட்டவை; அவனுக்கு அது நிச்சயமாக நல்ல செய்தி அல்ல.** பின்பு, சந்ததிகள் – ஸ்திரீயின் வித்து – நிச்சயமாக இருக்கும் என்று தேவன் உறுதிப்படுத்தி உத்தரவாதம் கொடுப்பதைச் சர்ப்பம் கேட்க வேண்டியதாகிறது. ஏவாளுக்கு இது ஒரு நல்ல செய்தி; ஆதாமுக்கும், தோட்டத்தில் உடனிருந்து கேட்கும் பாக்கியம் பெற்ற நமக்கும் அப்படியே.

இவ்வாறு ஏவாளுக்குச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் முற்றிலும் வேறான, நேர்மறையான, நம்பிக்கை நிறைந்த பொருளைப் பெறுகின்றன.

ஆதாமுக்கு நிலத்தைப் பயிரிடுவது பிரயாசமாக இருப்பதுபோல, ஏவாளுக்குப் பிள்ளை பெறுவது பிரயாசமாக இருக்கும். வீழ்ச்சிக்குப் பின் வாழ்க்கை வேறொன்றாக மாறிவிட்டது. ஏவாள் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது, அவள் இன்னும் ஒரு பிள்ளையையும் பெற்றிருக்கவில்லை. சர்ப்பமும் ஆதாமும் சாப வார்த்தைகளையும் தண்டனை வார்த்தைகளையும் கேட்கிறார்கள் – ஒரு "முன்பு", ஒரு எதிர்மறையான "பின்பு". ஏவாள் அப்படியல்ல! ஏதேனில் பெண்ணிடம் பேசும்போது தேவன் அவளுடைய சரீரத்தை மாற்றவில்லை. ஆனால் சில மொழிபெயர்ப்புகள், தேவன் பெண்ணை ஏதோ ஒரு விதத்தில் மாற்றி, பிள்ளைப்பேற்றை ஒரு கொடிய காரியமாக மாற்றினார் என்பதுபோல ஒலிக்கின்றன.

இன்று உலகின் பல பகுதிகளில் இருப்பதுபோன்ற மருத்துவ வசதிகள் கிடைக்காதபோது, பிள்ளைப்பேறு ஆபத்தான ஒரு நிகழ்வு. ஆனால் தேவன் பெண்களின் பக்கத்தில் நிற்கிறார். அவரே அவர்களுக்குச் சகாயரும் இரட்சகருமாயிருக்கிறார் (1 தீமோத்தேயு 2:15).

ஓர் உவமைப் பேச்சில் இயேசு தம் சீஷர்களிடம் சொன்னார் – தோட்டத்தில் ஏவாளுடன் பேசியவரும் அவரே என்று நாம் எண்ணலாம்:

> [யோவான் 16:21] ஸ்திரீ பிரசவிக்கும்போது, தன் வேளை வந்தபடியால் கடினத்தை அனுபவிக்கிறாள் (அல்லது: துக்கம்); பிள்ளையைப் பெற்றபின்போ, ஒரு மனுஷன் உலகத்தில் பிறந்தான் என்கிற சந்தோஷத்தினால், அந்த உபத்திரவத்தை (அல்லது: வேதனையை) அவள் பின்பு நினைக்கமாட்டாள்.

வசனங்கள் 16-19-இல் எழுத்தாளர் மனித வாழ்க்கையின் கடினங்களைக் கணக்குத் தீர்க்கிறார், குறிப்பாக வாழ்க்கையின் படைப்பாற்றல் சார்ந்த அம்சத்தை: இனப்பெருக்கமும் உணவு உற்பத்தியும். முந்தைய கவலையற்ற நிலை இப்போது பிரயாசத்தோடு கலக்கிறது: நல்லது (சந்ததி, உணவு) கெட்டதோடு (பிரயாசம்) சேர்ந்தே வருகிறது.

உறவின் சிதைவு

இருவருக்குமிடையிலான உறவு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று நோக்கப்பட்டது? "**ezer kenegdo** என்ற அர்த்தம் நிறைந்த இரண்டு எபிரெயச் சொற்களில், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தேவன் விவரிக்கிறார். அவர்கள் ஒருவருக்காக ஒருவர் படைக்கப்பட்டவர்கள், சில மணிநேர இடைவெளியில் மட்டுமே. அவர்கள் ஒன்றாக வந்தவுடனே, ஏதேன் தோட்டத்தில் சேர்ந்து குடியிருக்கும், கனி தரும், மனநிறைவுள்ள ஒரு தம்பதியாக இருக்க வேண்டும். ... ஒரு **ezer kenegdo** என்பவர் சமநிலையில் இருப்பவர், ஓர் எதிர்ப்பங்காளர், தங்கள் பலங்களைப் பகிர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் உதவுவதால் மற்றொருவரோடு சேர்ந்து உழைப்பவர். ... இந்தச் சொல், ஒருவரையொருவர் நேருக்கு நேர் நோக்கி நிற்கும் இரண்டு நபர்களின் படத்தை உருவாக்குகிறது. அதை "vis-à-vis" (நேருக்கு நேர்), "வெளிப்படையாக எதிரே", "ஒத்திருக்கும்" அல்லது "சமமான" என்று மொழிபெயர்க்கலாம்."[2]

தேவனுடைய இந்த நோக்கம் இப்போது இனி நிறைவேறுவதில்லை. இப்போது இருவர்மேலும் பிரயாசம் வருகிறது, முடிவில் மரணமும். இருவருக்குமிடையிலான உறவும் இனி முன்புபோல இல்லை. ஏவாள் தன் பிள்ளைகளின் தகப்பனை நோக்கித் திரும்புகிறாள்; அவனிடம் தன்னை ஒப்படைக்கிறாள்; அவன் பக்கத்தில் இருக்க விரும்புகிறாள். ஆனால் உடலளவில் பலமுள்ள ஆண் இனம், தெய்வீக அதிகாரம் எதுவுமின்றி தலைமைப் பங்கை எடுத்துக்கொள்கிறது. பெண்ணுக்கு மேலாகத் தன்னை வைத்து, அவளைச் சுரண்டி, அடக்கி ஒடுக்குகிறது. உலக வரலாறு இதை லட்சக்கணக்கான முறை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது – நிச்சயமாக எப்போதும்போல விதிவிலக்குகள் உண்டு; அவை எல்லா இடங்களிலும் மீண்டும் மீண்டும் இருந்திருக்கின்றன, இன்றும் இருக்கின்றன.

ஏவாள் எப்படி நடந்துகொண்டாள்?

அவள் வஞ்சிக்கப்பட்டிருந்தாள்; பொய்யனும் மனுஷகொலைபாதகனுமானவனால் ஏமாற்றப்பட்டிருந்தாள். அதன்பின் தேவன் அவளிடம் பேசியபோது, மிகப்பெரிய குற்றம் யாருடையதோ அவனைச் சுட்டிக்காட்டுகிறாள்: சர்ப்பம்.

> [ஆதியாகமம் 3:13] அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் ஸ்திரீயை நோக்கி: நீ இப்படிச் செய்தது என்ன என்றார். அதற்கு ஸ்திரீ: **சர்ப்பம் என்னை வஞ்சித்தது, நான் புசித்தேன்** என்றாள்.

ஏவாள் சர்ப்பத்திலிருந்து தன்னைப் பிரித்துக்கொண்டு, அதைக் குற்றம் சாட்டுகிறாள். ஏவாள் ஒரு பனிச்சரிவைத் தொடங்கிவைத்த அந்தப் பெரிய மீறுதல், வஞ்சகத்தின் மூலம் வந்தது. அவள் புசித்ததையும் ஒப்புக்கொள்கிறாள். அவளுடைய மனப்பான்மை ஆதாமுடையதைவிட மிக மேலானது. அவளுடைய மீறுதலின் அளவை அவனுடையதோடு ஒப்பிட முடியாது.

"ஆதியாகமம் 3:13-இல் விவரிக்கப்பட்டபடி, தேவன் பெண்ணிடம் கேட்டார்: 'நீ என்ன செய்தாய்?' **அவள் சாக்குப்போக்கு சொல்லாமல் தேவனுக்குப் பதில் சொன்னாள். குற்றம் சாட்டாமல் தேவனுக்குப் பதில் சொன்னாள். ஆணைவிட முற்றிலும் வேறுவிதமாகப் பேசினாள்.** அவள் இனி ஏமாற்றப்படவில்லை. தேவன் ஆணை விசாரித்ததைக் கேட்டபோது ஒருவேளை அவளுக்கு எல்லாம் தெளிவாகியிருக்கலாம். எப்படியிருந்தாலும், நடந்தது என்ன என்பதை அவள் இப்போது கண்டாள். தன் புதிய ஞானத்தில் அவள் தீமையை அடையாளம் கண்டு சொன்னாள்: 'சர்ப்பம் என்னை வஞ்சித்தது, நான் புசித்தேன்.' இந்தப் பதிலால் அவள் தீய சர்ப்பத்தைத் தன் ஏமாற்றத்தின் மூலகாரணமாக அம்பலப்படுத்தினாள். ஏமாற்றப்பட்டிருந்தபோது தான் செய்த தீமையையும் ஒப்புக்கொண்டாள் – 'நான் புசித்தேன்.' ஆண் சற்று முன் செய்ததுபோல அவளும் இன்னும் அதிகத் தீமை செய்தாளா? இல்லை. தன்னோடு இருந்த ஆணை அவள் குற்றம் சாட்டினாளா? இல்லை. தேவனைக் குற்றம் சாட்டினாளா? இல்லை. ஆயினும் வேதாகமம் அவளைப் பற்றி நமக்குச் சொல்வது, அவள் பெரும்பாலும் சித்தரிக்கப்படும் விதம் அல்ல. அவளைப் பற்றிய இந்தத் தவறான சித்தரிப்பு நீண்ட காலமாகவே இருந்து வருகிறது."[3]

ஏதேனில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கடி கடித்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கீழ்ப்படியாமையின் அளவுகள் வேறுபட்டவை. ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்திலும் நடந்தது ஒன்றல்ல.

ஆதாம் ஏறக்குறைய பிடிவாதமாக – அதைவிட மோசமாக, குற்றம் சாட்டும் விதமாக – பதில் சொல்கிறான்:

> [ஆதியாகமம் 3:12] அதற்கு மனுஷன்: **நீர் என்னுடனே இருக்கக் கொடுத்த ஸ்திரீ, அவள் அந்த விருட்சத்திலிருந்து எனக்குக் கொடுத்தாள், நான் புசித்தேன்** என்றான்.

ஆதாம் முதலில் குற்றத்தை ஏவாள்மேல் சுமத்துகிறான். தேவன்மேலும். அது ஏறக்குறைய தேவனுக்கு எதிரான ஒரு குற்றச்சாட்டு – சிருஷ்டிகரே குற்றவாளி என்பதுபோல. இதனால் அவன் தேவனைவிட சர்ப்பத்துக்கே அருகில் நிற்கிறான். ஏவாள் ஆதாமைவிட தேவனுக்கு அருகில் நிற்கிறாள். ஆகவே அந்தக் கணங்களில் ஏவாளுக்கே அதிக முக்கியமான பங்கும் கிடைக்கிறது: அவளுக்கு (ஆதாமுக்கு அல்ல) ஒரு வித்து உண்டாகும்; அவர் எல்லாவற்றையும் தலைகீழாக மாற்றி, ஒரு புதிய, மேலான ஏதேனுக்குக் காரணமாக இருப்பார். அங்கே இனி சோதனைக்காரன் இருக்கமாட்டான்.

வஞ்சகன்

தன் தாக்குதலுக்குப் பின் சர்ப்பம் தப்பி ஓட முடியாது. தேவன் சர்ப்பத்திடம் பேசி அதற்குச் சொல்கிறார்: உனக்குப் பிரச்சினை வரப்போகிறது என்று உனக்குத் தெரியும்! பெண் இப்போது சொன்னதை நான் கேட்டேன். அவளுடைய வார்த்தைகள் உண்மையானவை. நீ அவளிடம் பொய் சொல்லி அவளை ஏமாற்றினாய்; அவள் இப்போது உன் செயல்களை வெளிப்படுத்தினாள். அவளையும் உன்னையும் எதிராளிகளாக நான் உறுதிப்படுத்துகிறேன். நீ அவளுடைய சந்ததியின் குதிங்காலில் கொட்டுவாய். ஆனால் அவளுடைய சந்ததி உன்னை அழிக்கும். உன் தலையை.

சாத்தான் ஒரு சோதனைக்காரனாக இருந்தான். அவன் பெண்ணையும் ஆணையும் இருவரையுமே வஞ்சித்தான்.[4] ஆதியாகமம் 3:1-5-இன் எபிரெய மூலவாசகம், அவன் "நீங்கள்" என்று சொல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் பன்மைப் பிரதிப்பெயர்ச்சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறான் என்று காட்டுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில், அவன் தன் வார்த்தைகளைப் பெண்ணிடம் மட்டும் சொல்லவில்லை. அவன் "நீங்கள்-இருவர்", "நீங்கள்-எல்லாரும்", "நீங்கள்-இருவருமே" என்று சொன்னான். ஆணும் அங்கே இருந்து, அவன் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

அவன் தேவனைத் தாக்கி, சத்தியத்தைப் புரட்டுகிறான்! அவர்கள் உண்மையில் தேவனுடைய சாயலிலும் ரூபத்திலும் படைக்கப்பட்டார்கள் என்பதை அவன் மறுக்கிறான். அவன் ஒரு மாற்று வாய்ப்பை முன்வைக்கிறான்: இந்தக் கனியைப் புசியுங்கள், அப்பொழுது தேவனைப்

போல ஆவீர்கள். அவளுக்கு நல்ல அறிவைக் கொடுப்பதுபோல் அவன் நடிக்கிறான். அவன் உண்மையில் கொடுப்பது, அவர்கள் நன்மை தீமையை அறிவதுதான்![5]

சுருக்கம்

ஏவாளுக்குச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் எவ்வளவு வேறுபட்ட விதங்களில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது ஓரளவாவது தெளிவாகியிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அந்தந்த விளக்கத்தால் – அல்லது விளக்கக் கண்ணாடியால் – ஏவாளைப் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டு வசனங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட "நிறச்சாயலை" பெறுகின்றன. அவை இரண்டே வசனப்பகுதிகள்:

> [2 கொரிந்தியர் 11:2-3] தேவனுக்குரிய வைராக்கியத்தோடு நான் உங்களைக் குறித்து வைராக்கியமாயிருக்கிறேன்; ஏனெனில் கற்புள்ள கன்னிகையாகக் கிறிஸ்துவுக்கு முன் நிறுத்தும்படி, உங்களை ஒரே புருஷனுக்கு நியமித்தேன். ஆனாலும், சர்ப்பம் தன் தந்திரத்தால் ஏவாளை வஞ்சித்ததுபோல, உங்கள் சிந்தையும் கெடுக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்கு முன்பான கபடற்ற எளிமையிலிருந்து விலகிப்போகுமோ என்று பயப்படுகிறேன்.
>
> [1 தீமோத்தேயு 2:12-15] ஆனால் ஒரு பெண் போதிக்கவோ, ஆணின்மேல் ஆளுகை செய்யவோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை; அவள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஆதாம் முதலில் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்; ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, பெண்ணோ வஞ்சிக்கப்பட்டு மீறுதலுக்குள்ளானாள். ஆயினும் அவர்கள் விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் தெளிந்த புத்தியோடு நிலைத்திருந்தால், அவள் பிள்ளைப்பேற்றின் மூலம் இரட்சிக்கப்படுவாள்.[6]

வஞ்சிக்கப்படுதல் ஓர் உண்மையான ஆபத்து. ஏவாள் அதற்கு ஓர் உதாரணம். பெண்கள் அதிகம் வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவர்கள் என்பதால் அல்ல. அதை இந்த வசனத்திலிருந்து வலிந்து எடுக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒன்று எப்படி நடக்கக்கூடும் என்பதற்கு அவள் ஒரு தெளிவான உதாரணம். வஞ்சிக்கப்படுவதும் ஏமாற்றப்படுவதும் பெண்களின் பிரச்சினை அல்ல, மனிதர்களின் பிரச்சினை. இதற்காகப் புதிய ஏற்பாட்டில் இந்தச் சொற்களைத் தேடிப் பாருங்கள்; அங்கே எப்போதும் எல்லாரையும் – ஆண்களையும் பெண்களையும் – பற்றியே பேசப்படுகிறது.

வீழ்ச்சிக்கான பொறுப்பை ஆதாம் ஏற்க வேண்டும். ஏவாள் பாதிக்கப்பட்டவள் (நிச்சயமாக, அப்படியிருந்தும் பொறுப்புள்ளவள்). ஆதாம் குற்றம் செய்தவன். அவன் "கையை உயர்த்தி" – அதாவது துணிகரமாக – பாவம் செய்தான். கண்களைத் திறந்துகொண்டு, தேவனுடைய கட்டளையை முழுமையாக

அறிந்தவனாக அவன் கனியைப் புசித்தான். ஏவாள் அல்ல, அவனே வீழ்ந்த மனுக்குலத்தின் தலையாகிறான் (ரோமர் 5; 1 கொரிந்தியர் 15) – அவள் ஜீவனுள்ள யாவருக்கும் தாயாக இருந்தபோதிலும்.

“மரத்தினருகே இருந்த மூவரையும் தேவன் நியாயந்தீர்க்கும்போது, தம்முடைய நியாயத்தீர்ப்பு வார்த்தைகளில் அவர் ஆணைச் சாத்தானோடு சேர்த்து வைக்கிறார்.[7] பெண் வேண்டுமென்றே கலகம் செய்யாததால், இந்த இரண்டு கலகக்காரர்களிடமிருந்தும் தேவன் அவளைத் தனியாக நடத்துகிறார். அவள் வஞ்சிக்கப்பட்ட பிறகுதான் கீழ்ப்படியாமல் போகிறாள்.”[8]

ஏவாளையும், அவளுடைய செயலையும் வார்த்தைகளையும் ஒருவர் எப்படி விளக்குகிறார் என்பது, பெண்களைப் பற்றி அவர் கொண்டிருக்கும் பார்வையின்மேல் படிகிறது. அதற்காகத்தான் இந்தக் கட்டுரை எழுதப்பட்டது: மிகத் தொடக்கத்தையே மீண்டும் ஒருமுறை புதிதாகப் பார்ப்பதற்காக.

Hans-Jörg Ronsdorf, 25.5.2021 hj-ronsdorf@t-online.de

குறிப்புகள்

1. Fleming, Bruce; Fleming, Joy; Hagemeyer, Joanne. The Book of Eden, Genesis 2-3: God Didn't Curse Eve (or Adam) or Limit Woman in Any Way. கிண்டில் பதிப்பு, பக். 96.
2. Fleming, The Book of Eden, பக். 33.
3. Fleming, The Book of Eden, பக். 56.
4. பவுல் இரண்டு முறை ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டாள் என்று சொல்வது, அவள் முதலில் பேசி, எதிர்வினையாற்றி, செயல்பட்டதால்தான் (2 கொரிந்தியர் 11:3; 1 தீமோத்தேயு 2:14).
5. ஒப்பிடுக: Fleming, The Book of Eden, பக். 54.
6. இந்த வசனத்தைப் பற்றி நான் விரிவாக எழுதியிருக்கிறேன் (என் புத்தகம் “பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” (“Frauen, vergebt uns!”), அதிகாரம் 6.3): இது பெண்களுக்கான உலகளாவிய போதனைத் தடை அல்ல; மாறாக, பவுலின் இந்த நிருபத்தைத் தீமோத்தேயு பெற்ற எபேசுவில் இருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினை. பவுலின் எச்சரிக்கை இதுதான்: போதிக்கப்படாதவரும் கற்றுக்கொள்ளாதவருமான ஒருவர் – பெண்ணானாலும் ஆணானாலும் – மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கக்கூடாது, போதிக்கவும் முடியாது. சபைக் கூடுகையிலும் சரி, வேறெங்கும் சரி. ஏனெனில் இரண்டாம் நிருபத்தில் அவர் தெளிவாகச் சொல்கிறார்: [2 தீமோத்தேயு 2:2] “அநேக சாட்சிகளுக்கு முன்பாக நீ என்னிடத்தில் கேட்டவைகளை, மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கத் தகுதியுள்ளவர்களாகும் உண்மையுள்ள மனிதர்களிடம் (கிரேக்கம்: anthropos; மனிதர்கள்: ஆண்களும் பெண்களும்) ஒப்புவி” – சபைக் கூடுகையிலானாலும், எந்த இடத்திலானாலும், கற்றுக்கொள்ள விரும்பும் எந்தக் கேட்போருக்கானாலும் சரி. இந்த வார்த்தையில் பெண்களையும் போதிக்கும்படி ஊக்குவிப்பதால் பவுல் தமக்குத்தாமே முரண்படவில்லை; மாறாக, எபேசுவில் ஒரு பெண் அல்லது சில பெண்கள்தான் பிரச்சினையாக இருந்தார்கள் என்பதை இது காட்டுகிறது – ஆண்களும் அப்படி இருந்திருக்கக்கூடும் (ஆனால் அந்தச் சூழ்நிலையில் அப்படி இல்லை).
7. சர்ப்பத்துக்கும் ஆதாமுக்கும் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளின் ஒற்றுமையிலிருந்தும் இது தெரிகிறது.
8. Fleming, The Book of Eden, பக். 110.